

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ما چه کنیم؟

مؤمن نمی‌تواند بی‌تفاوت باشد، بی‌تفاوتی در برابر منکرات و زشتیها در هر محیطی یعنی عمل نکردن به وظیفه‌ای که خداوند مقرر داشته تا جامعه و خانواده و فرد در سلامت روانی و طهارت محیطی زندگی کنند. از خانواده بگیرید تا محیط‌های آموزشی و کاری، از ادارات و سازمانها تا نهادها و در هر مسؤولیت و مقامی، دعوت به خوبیها و نهی از بدیها، یک وظیفه‌ی انسانی و دینی است. چقدر در آیات الهی و سیره نبوی و علوی به این مسأله تأکید شده است؟ اگر این تکلیف ادا نشد، بدان بر جامعه مسلط می‌شوند و آسایش روانی جامعه مختل می‌شود، بندگی خدا رو به افول می‌گذارد و فرزندان شیطان مسلط می‌شوند.

رزمندگان هشت سال دفاع مقدس، حتی آن‌گاه که در جبهه‌های نور حاضر بودند، اگر با موردی برمی‌خوردند که زیبا و خدا پسند نبود، تذکر می‌دادند. حتی یک جیره‌ی ناقابل اگر طبق ضابطه تقسیم نمی‌شد، فوراً یادآور می‌شدند. از کمترین هم نمی‌گذشتند. در پشت جبهه هم که به مرخصی می‌رفتند همچنان پاسدار ارزشهای والای دین بودند.

ما براساس وظیفه‌ی انسانی و الهی و هم برطبق راه شهیدان، بایستی این روش را پیش رو داشته باشیم و نسبت به آنچه در اطرافمان می‌گذرد حساس باشیم، نه بیش از حدود شرعی و نه کمتر از آن. براساس تکلیف خود نسبت به رواج خوبیها و معروفها و زدودن بدیها و منکرات اقدام کنیم، آیا چنین هستیم؟

صحنه‌ی ادعا و عمل اینجا معلوم می‌شود. تسامح و تساهلی که مبنای آن بیشتر راحت انسان است نه مدارای دستور شرع، اینجا پیدا می‌شود، تا از سختی عمل برهد و در راحت توجیه بیاساید!!

چه منکری بالاتر از بستن دروغ به نظام اسلامی و تضعیف نظامی که برخاسته از اسلام و اراده‌ی مردم است؟ چه زشتی بالاتر از شکستن حریم احکام شرع و مقدسات الهی و رهبری است؟ چه پلشتی بالاتر از بزرگ جلوه دادن کاستی‌ها و کوچک کردن خدمات نظام جمهوری اسلامی؟ چه گناهی بالاتر از شکستن وحدت مردم و ایجاد تفرقه و ناامیدی و بدبینی در مردم؟ در برابر این زشتیها، منکرات، پلشتی‌ها و بدیها، ما چه می‌کنیم؟

رسم خوبان

(۳۰)

امر به معروف و نهی از منکر

مؤسسه فرهنگی هنری قدرولایت

رسم خویان

(۴۰)

امر به معروف و نهی از منکر

مؤسسه فرهنگی هنری قدر ولایت

تدوین و گردآوری : مؤسسه فرهنگی هنری قدر ولایت	
ناشر: مؤسسه فرهنگی هنری قدر ولایت	
نوبت چاپ: اول ۱۳۸۸ دوم ۱۳۸۹	
شمارگان: ۳۰۰ جلد	
حروفچینی: ظریفیان	
چاپ: آفرنگ	
لیتوگرافی: نیما	
صحافی: امیر	
قیمت: ۱۲۰۰ تومان	
شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۴۹۵-۱۵۹-۶	ISBN 978-964-495-159-6
شابک دوره: ۹۷۸-۹۶۴-۴۹۵-۰۸۴-۱	ISBN 978-964-495-084-1
تلفن: ۶۶۴۶۹۹۵۸ - ۶۶۴۱۱۱۵۱	WWW.ghadr110.ir
کلیه حقوق محفوظ و مخصوص ناشر است	

فهرست مطالب

۹	مقدمه.....
۱۳	متانت و آرامش در بحث.....
۱۵	نوعی تنبیه!.....
۱۷	جریمه.....
۱۸	بحث شجاعانه و منطقی.....
۱۹	تأثیر بر جوانان.....
۲۰	رام شده بود!.....
۲۱	ولایت فقیه، فرماندهی اصیل.....
۲۲	نمی گذاشت غیبت کنیم.....
۲۳	آغاز هر کار با یاد خدا.....
۲۴	رفتار مناسب با افراد لجوج.....
۲۶	نگاهی به ویتترین مغازه‌ات ببنداز!.....
۲۹	می خواهیم سلامتی‌ات را برگردانیم.....
۳۲	آب سرد روی دعوا.....
۳۳	قلبهایمان با هم مهربان باشد.....
۳۴	چرا به خاطر من گناه می کنند؟.....
۳۵	متوجه اشتباهم شدم.....
۳۷	صحبت‌هایت را ادامه نده!.....

۳۹	حرف حساب یعنی این!
۴۱	جاذبه‌ی عجیب در ساختن افراد
۴۲	آقا کی هستند؟
۴۴	شرمنده‌ام، چقدر زحمت می‌کشی!
۴۶	سعی کن خونسردیت را حفظ کنی
۴۸	یک سؤال داشتم!
۵۰	متانت و بزرگواری در برخورد
۵۲	صلوات بفرستید
۵۴	در انتخاب کتاب دقت کن
۵۵	جلوی سایرین، سرزنش نمی‌کرد
۵۶	اعتراض دسته‌جمعی علیه منکرات
۵۷	در محل غیبت نمی‌ماند
۵۸	رأفت اسلامی
۶۰	با هم نگرهبانی می‌دهیم!
۶۲	جذب بچه‌ها به فعالیت‌های انجمن
۶۷	با خونسردی او را مجاب کرد
۶۸	در مقابل خلاف، بی‌تاب می‌شد
۶۹	با خوردن دو کشیده، همچنان خونسرد بود!
۷۱	در مراسم ازدواج ما نباید معصیت بشود
۷۳	چرا از خدا نمی‌ترسی؟
۷۴	باید مردم نسبت به همه غیرت داشته باشند
۷۶	روی اخلاق ما کار می‌کرد
۸۰	انتقادهای را از من شروع کنید!
۸۴	از این رو به آن رو شدند!
۸۸	با داستان راستان مرا متوجه کرد

- ۹۰ سعی کنید از راههای بهتری استفاده کنید.
- ۹۱ مگر نمی‌دانید غیبت گناه کییره است؟
- ۹۲ با نوار و کتاب تذکر می‌داد.
- ۹۳ قدرت اسلام را به رُخ ضدانقلاب کشید.
- ۹۴ کاری کن تا خدا از تو راضی باشد.
- ۹۵ منابع.
- ۹۷ منابع استفاده شده در مجموعه‌ی رسم خوبان (۱-۳۰).
- نام شهدایی که در مجموعه‌ی رسم خوبان (۱-۳۰) از آنان
خاطره نقل شده است ۱۱۲.

مقدمه

شنیده بودند پیامبر خدا حضرت محمد مصطفی -
که درود خدا بر او و خاندانش باد - جامعه را به
کشتی تشبیه کرده و قانون شکنی را به کسی که قصد
دارد محل نشیمن خود را سوراخ کند!
آیا تشابهی زیباتر و رساتر از این لازم بود تا
و جوب امر به معروف و نهی از منکر را به تک تک
سرنشینان کشتی (جامعه) گوشزد کند؟
کشتی انقلاب در خطر بود. دشمن قسم خورده‌ی
اسلام تصمیم جدی بر غرق کشتی داشت.
یک روز حفره‌ای در ترکمن صحرا ایجاد کرد؛ به
بهانه‌ی اختلافات قومی.
یک روز در خوزستان؛ به بهانه‌ی اختلاف در
زبان.

و روزی در کردستان؛ به بهانه‌ی خود مختاری.
شیعیان مکرم اسلام، با رهبری حضرت روح‌الله،
حفره‌ها را یکی پس از دیگری ترمیم کرده و کشتی

انقلاب را نجات دادند. تا این که دشمن با سمبه‌ای پر زورتر، جنگ احزاب راه انداخت و این بار مرز هزار کیلومتری ایران و عراق را جبهه‌ی خود ساخت. حالا دیگر بزرگترین مصداق عملی نهی از منکر پدید آمده بود.

کدام منکر از این بالاتر که حکومت اسلامی تهدید شود؟

نه فقط حکومت اسلامی، بلکه جان، مال و نوامیس مردم در معرض خطر جدی بود. آنان که فرسنگها از بلا دور بودند، اما رنج یک مسلمان را در هر نقطه‌ی جهان رنج خود می‌شمردند، برای نهی از منکر، لباس جهاد به تن کردند. معرکه‌ی جهاد پر بود از لهجه‌ها و رنگهای مختلف. و حتی نژاد و ملیت مختلف. آنچه دلها را یکی کرده بود، اسلام بود.

امت واحده‌ی اسلام نسبت به هر رنجی که در نقطه‌ی از دنیا بر مسلمانان وارد می‌شد، اهتمام داشت. چرا که آنان به خوبی می‌دانستند که «مَنْ أَصْبَحَ وَكَمْ يَهْتَمُّ بِأَمْرِ الْمُسْلِمِينَ، فَلَيْسَ بِمُسْلِمٍ.» هر کس صبح کند و در امور مسلمانان اهتمام نرورد، مسلمان نیست.

نهی از تجاوز به جان و مال و نوامیس مسلمان،

بالاترین نهی‌ها بود که مجاهدان راه خدا از آن سرفراز بیرون آمده بودند. چه رسد به نهی در مراتب پایین‌تر! حال آنکه آنان هیچ امر و نهی شرعی را پایین نمی‌شمردند. که اگر اینچنین بود به فوز امر و نهی بالاتر دست نمی‌یافتند.

گاه خجالت مانع امر و نهی است؛ اما آنها خجالت از مردم نمی‌کشیدند از خدا حیا می‌کردند.

گاه منافع شخصی، هوای نفس، ترس و... مانع انجام این واجب الهی است؛ اما آنها «ولا خوف» علیهم و لاهم یحزنون» بودند.

آنان پیش از شروع جنگ و در حین آن، نیز امر به معرف بودند و ناهی از منکر. در محله‌ی خود، در محل کار، در مدرسه و دانشگاه، در خانواده، در میان رزمندگان، هر جا که نیاز به یادآوری معروفی بود، یادآور شدند و هر جا که ضرورت نهی از زشتی و عیبی بود، تذکر دادند، منطقی، با مهربانی، با آرامش و خیرخواهانه. پالایش مقدمه است برای آرایش کسی که آرزوی یار دارد، دل را به سودای حضورش پاک می‌کند و رفتار و سخن و نگاهش را نیز، که محیطش را هم، تا آنجا که مقدور است. امر به معروف و نهی از منکر واجب الهی است که تعطیل‌بردار نیست مگر آن که شرایط آن به کلی

سلب شود. این واجب بزرگ الهی برای پاکسازی
است تا نورانیت ایمان، جامعه را دربرگیرد و مشام
جان معطر به شمیم دوست شود.
تا اسیر رنگ و بویی، بوی دلبر نشوی.
این خاطرات، حکایت امرها و نهی‌های خواندنی
از رزمندگان است در شرایط مختلف که هم آموزش
است و هم الگوی عملی و هم شناخت بیشتر آنها.
دو صد گفته چون نیم کردار نیست.

مؤسسه فرهنگی هنری قدرولایت